

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z wniosku „C.” S.A. we W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi we W.
z udziałem zainteresowanych: K. K., M. M., M. Ł. i S. L. - współników spółki cywilnej
S., M. P. i P. P. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „M.” spółka
cywilna z siedzibą w Ż.
o podstawę wymiaru składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 11 lipca 2018 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 8 sierpnia 2017 r., sygn. akt III AUa [...], Sąd Apelacyjny [...] – w sprawie z wniosku „C.” S.A. we W. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi we W. przy udziale K. K., M. M. oraz M. Ł. i S. L. – współników spółki cywilnej S., M. P. i P. P., prowadzących działalność gospodarczą pod firmą „M.” spółka cywilna z siedzibą w Ż., o podstawę wymiaru składek – odrzucił skargę kasacyjną „C.” S.A. we W. od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z 23 marca 2017 r., sygn. akt III AUa [...].

W uzasadnieniu powyższego postanowienia Sąd Apelacyjny ustalił, że wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika 24 kwietnia 2017 r. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego [...] z 23 marca 2017 r. W skardze wskazano wartość przedmiotu zaskarżenia odpowiednio w stosunku do K. K. - 80 zł, a do M. M. -71 zł.

Sąd Apelacyjny powołał przepis art. 398² § 1 k.p.c., zgodnie z którym w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Jednakże w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

Sąd Apelacyjny wskazał, że w przedmiotowej sprawie wnioskodawca odwołał się od decyzji organu rentowego dotyczącej ubezpieczonych, w której określono, że podstawa wymiaru i składka na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu wykonywania pracy na podstawie umów zlecenia u płatnika składek „C.” S.A. wynosiła 0 zł. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych jako pracowników u zainteresowanych, w okresie wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia zawartej z wnioskodawcą „C.” S.A., a tym samym, czy ubezpieczonych można uznać za pracowników w rozumieniu art. 8 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przedmiotem sporu, a w konsekwencji przedmiotem zaskarżenia jest jedynie wysokość należnych składek od zwiększonych podstaw wymiaru na ubezpieczenia opisane w zaskarżonych decyzjach organu rentowego. W konsekwencji o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia. W sytuacji, gdy przedmiotem sporu w sprawie jest prawo majątkowe – sprowadzające się do wysokości składek – to z uwagi na wysokość należnych składek w kwocie niższej niż 10.000 zł, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c.

Powyższe postanowienie wnioskodawca zaskarżył zażaleniem do Sądu Najwyższego, zarzucając naruszenie: - art. 398² § 1 k.p.c. przez odrzucenie wniesionej przez skarżącego skargi kasacyjnej jako niedopuszczalnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, podczas gdy została ona złożona w sprawach, w których skarga kasacyjna jest dopuszczalna niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia; - art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez jego zastosowanie, pomimo że nie zachodziły okoliczności uzasadniające jego zastosowanie i odrzucenie skargi kasacyjnej strony skarżącej.

Żalący się wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Apelacyjnego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz strony skarżącej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Problem oceny charakteru prawnego decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dotyczącej ustalenia „zerowej” składki na ubezpieczenie zdrowotne w kontekście oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej wnoszonej w sprawach z odwołań od takich decyzji przez pryzmat regulacji określonej w art. 398² § 1 k.p.c. powodował wątpliwości interpretacyjne i w tym zakresie ujawniły się rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Wątpliwości te zostały rozstrzygnięte w uchwale składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie III UZP 9/17, wydanej w sprawie analogicznej jak niniejsza z odwołania tego samego wnioskodawcy z udziałem innych zainteresowanych. Zgodnie z powołaną uchwałą sprawa z odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalającej „zerową” podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne z uwagi na niepodleganie ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia (art. 66 ust. 1 pkt e ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych; jednolity tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1938),

jest sprawą, w której dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 zdanie pierwsze k.p.c.).

Podzielając przedstawione wyżej stanowisko uchwały III UZP 9/17, Sąd Najwyższy uznał, że Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu nie naruszył art. 398² § 1 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. Prawidłowe jest stanowisko zaskarżonego postanowienia, że w sytuacji, gdy przedmiotem sporu w sprawie jest prawo majątkowe (sprowadzające się do wysokości składek) to z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż 10.000 zł, skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu.

W związku z powyższym Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.